

[Dorte Bennedsen]

over sundhedsstyrelsen til en minister, der klart signalerer, at hun ikke ønsker en uafhængig sundhedsfaglig rådgivning. At ville forhindre rådgivning i at komme frem er magtfordrejning, og det tager socialdemokratiet afstand fra.

Til den anden del af lovforslaget, forslaget om oprettelse af sundhedsvæsenets patientklagenævn, samt til de to beslutningsforslag skal jeg tale på min kollega fru Tove Lindbo Larsens vegne, da hun ikke kan være til stede her i dag.

Sagen strækker sig jo så langt tilbage som til betænkning nr. 866/79. Ministeren har ikke ganske fulgt betænkningen. For socialdemokratiet er det afgørende at få udarbejdet et system, der er tilfredsstillende for brugerne af sundhedsvæsenet og giver klare meldinger tilbage til de udøvende, hvis der er begået fejl, således at disse fejl også kan blive rettet.

Det er ligeledes af betydning, at sager behandles seriøst og fair, samt at det eksisterende selvdomme i sundhedsstyrelsen ophører, sådan som ministeren jo også var inde på det.

Meget afgørende er det tillige, at patienter lokalt får oplysning om retten til at klage og om, hvilken fremgangsmåde der skal anvendes.

Vi er interesseret i at få flest sager behandlet så tæt ved borgerne som muligt, og derfor mener vi, at der bør oprettes et nævn i hvert amt, og her er vi jo på linje med SF.

Vi er også indstillet på, at patienterne ikke nødvendigvis behøver at kunne formulere sig skriftligt for at kunne klage. De må have ret til at fremføre klagen mundtligt eller få hjælp til at få formuleret den. Vi forestiller os naturligvis, at der knyttes et sekretariat til nævnet.

Vi mener også, det er rigtigst, at der eksisterer en ankenmulighed, hvorfor vi foreslår et landsdækkende klagenævn, og vi mener, at der bør være brugerrepræsentanter og fagfolk i det landskækkende klagenævn og derfor ingen ombudsmand på området.

De tre forslag, der behandles, har hver sin opfattelse af nævnens sammensætning, og jeg må sige, at indenrigsministerens efter vores opfattelse må betegnes som det ringeste. Socialdemokratiet mener, at de krav, der har været gjort gældende i den offentlige debat om brugerrepræsentation og juridisk sag-

kundskab, opfyldes bedst ved at have 2 repræsentanter udpeget af Forbrugerrådet, 2 udpeget af den faglige organisation, sagen drejer sig om, og 2 jurister. Og vi mener, at brugerrepræsentationen dækkes bredere med vores forslag end med ministerens forslag om repræsentation fra De Samvirkende Invalideorganisationer. Vi mener i øvrigt heller ikke, sådan som ministeren antyder det, at sygehusejerne kan betragtes som brugerrepræsentanter.

Vi er også uenige med indenrigsministeren i, at sundhedsstyrelsen skal behandle en sag og indstille den til nævnet. Vi mener, at sundhedsstyrelsen kan høres, men det er noget andet end det, ministeren skriver.

Og lad mig så med et lille smil og som et kuriosum nævne, at jeg går ud fra, at det er en misforståelse, når ministeren på side 16 i bemærkningerne skriver, at lægmandsrepræsentanter ikke må udøve sundhedsfarlig virksomhed. Jeg går ud fra, at der skal stå »sundhedsfaglig«. Dette bare som et kuriosum.

I § 22 pålægges nævnet at afgive en årlig redegørelse til ministeren. Ministeren vil have indseende med virksomheden, som hører under indenrigsministeriet. Vi har jo mødt ministerens egenrådighed før, men faktisk er det sådan, at andre klageinstanser afgiver offentlige årsberetninger, og det mener vi også at patientklagenævnet skal gøre.

Ministeren har endvidere foreslået, at forslaget også skal gælde for Grønland. Det synes vi er en udmærket idé, men vi finder nok, at der er meget behov for at drøfte i udvalget, hvordan det rent praktisk kan lade sig gøre.

Lad mig så til allersidst nævne en enkelt ting, som efter vores vurdering trænger sig overordentlig meget på, nemlig patientforsikringsordningen. Vi har også nævnt den i bemærkningerne til vores forslag. Vi finder, det er væsentligt, at vi nu får en lovgivning herom, og vi håber, at regeringen meget snart vil komme med initiativ i denne sag.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Ved behandlingen i sidste samling af SFs beslutningsforslag nr. B 93 om oprettelse af patientklagenævn og en patientombudsmand udtalte jeg på den konservative folketingsgruppes vegne, at det er vigtigt, at vi får ind-